

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 475

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 333 din 26 iunie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6.4 și pct. 6.10 din anexa la Legea privind Memorandumul de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013	2-5	514.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice 10-13
★		516.	— Hotărâre privind modificarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și actualizarea valorii de inventar a bunurilor imobile aflate în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping 13-15
Opinie separată	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
507. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	7-9	356.	— Ordin al ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine pentru modificarea Ordinului ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 304/2013 privind stabilirea unei derogări de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. 16
510. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 18 la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 333**

din 26 iunie 2013

asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6.4 și pct. 6.10 din anexa la Legea privind Memorandumul de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

I. 1. **Cu adresa nr. 51/3111 din 29 mai 2013**, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, precum și al art. 15 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea formulată de 80 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, Uniunii Democrate Maghiare din România și Partidului Poporului – Dan Diaconescu referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Memorandumului de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V. semnat la București la 15 februarie 2013.

2. Autorii obiecției de neconstituționalitate sunt următorii:

Deputați din Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal:

Mircea-Nicu Toader, Cezar-Florin Preda, Ioan Balan, Gheorghe Ialomițianu, Tinel Gheorghe, Gheorghe Udriște, Constantin Dascălu, Camelia-Margareta Bogdănici, Sanda-Maria Ardeleanu, Dănuț Culețu, Cristian-Constantin Roman, Lucian Militaru, Liviu Laza-Matiuța, Costică Canacheu, Florin-Ionaș Urcan, Alin-Augustin-Florin Popoviciu, Ștefan-Bucur Stoica, Maria-Andreea Paul, George Ionescu, Florian-Daniel Geantă, Cornel-Mircea Sămărtinean, Cătălin-Florin Teodorescu, Romeo Rădulescu, Alexandru Nazare, Eusebiu-Manea Pistrupopa, Vasile Gudu, Petru Movilă, Mircia Muntean, Theodor Paleologu, Raluca Turcan, Dragoș-Ionel Gunia, Elena-Gabriela Udea, Adrian Gurzău, Florin Gheorghe, Roberta-Alma Anastase, Lucian Nicolae Bode, Valeria-Diana Schelean, Dan-Cristian Popescu, Florin Mihail Secară.

Deputați din Grupul parlamentar al Partidului Poporului — Dan Diaconescu:

Liviu Codrîlă, Ștefan Burlacu, Mario-Ernest Caloianu, Luminița-Pachel Adam, Maria Dragomir, Cristian-George Sefer, Ioana-Jenica Dumitru, Răzvan Ionuț Tănase, Miron Alexandru Smarandache, Ion Melinte, Niculina Mocioi, Maria Grecea, Adrian-Nicolae Diaconu, Marioara Nistor, Liliana Ciobanu, Nuțu Fonta, Mihai Deaconu, Gabriela-Lola Anghel, Eugen Chebac, Cornel-George Comșa, Neagu Murgu, Constantin Moisii, Monica Maria Iacob-Ridzi, Liliana Mincă, Ștefan-Petru Dalca, Daniel-Vasile Oajdea, Ioan Hulea, Gheorghe Nețoiu, Andrei-Răzvan Condurățeanu.

Deputați din Grupul parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România: Bónis István, Cseke Attila-Zoltán, Fejér László-Ödön, Kelemen Hunor, Korodi Attila, Markó Attila-Gabor,

Márton Árpád-Francisc, Moldovan Iosif, Molnar Zsolt, Seres Dénes, Szabó Ödön.

3. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2041 din 29 mai 2013 și formează obiectul Dosarului nr. 356 A/2013.

II. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile clauzei 6.4 din Memorandumul de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013, încalcă prevederile art. 124 din Constituție, întrucât prin aceasta „se dispune instanțelor judecătorești să stingă litigiile în mod irevocabil, fără judecare pe fond”. Astfel „justiția nu se mai înfăptuiește în numele legii, ci al unui Memorandum”, judecătorii nemaifiind independenți și supuși numai legii. Se mai arată că normele criticate sunt nepredictibile, deoarece nu stabilesc nicio regulă cu privire la litigiile care au depășit faza de judecată pe fond sau dacă aceste litigii sunt în faza de pronunțare, iar „imposibilitatea întreruperii cursului justiției are ca efect imposibilitatea revocării sau ridicării sechestrelor instituite de Autoritatea Națională pentru Administrare Fiscală.”

În ceea ce privește clauza 6.10, se susține că prin sintagma „afiliat TRG” (la care această clauză face referire atunci când stabilește că în cazul în care una dintre părți sau vreun afiliat al acesteia vor relua oricare dintre litigiile, Memorandumul va înceta), trebuie să se înțeleagă atât o persoană fizică, cât și o persoană juridică. Se conchide că „în aceste condiții persoanele nu își vor putea apăra drepturile, libertățile sau interesele lor legitime în justiție, fiind astfel îngrădită exercitarea acestora și, ca urmare, textul clauzei în cauză este neconstituțional”. Se arată că este neconstituțională și teza a treia a aceleiași clauze, întrucât „obligă nu doar la solicitarea suspendării, solicitare care poate să nu îndeplinească condițiile pentru suspendarea soluționării procesului, ci impune Curții de Apel Constanța să dispună suspendarea soluționării litigiului, fără să existe reguli speciale în acest sens.” În opinia autorilor sesizării, „instanțele de judecată sunt într-o situație imposibilă, pentru că regula din clauza criticată nu prevede vreo normă specială, iar condițiile de suspendare din Codul de procedură civilă ar putea să nu permită suspendarea, iar clauza în cauză este nepredictibilă.”

Se susține și că „Memorandumul nu prevede ce se întâmplă în cazul în care instanța de judecată competentă nu suspendă soluționarea litigiului, pentru că nu ar fi îndeplinite condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă”, precum și faptul că, „în ceea ce privește suspendarea soluționării litigiilor și în lipsa unor reguli speciale, este necesară aplicarea prevederilor Codului de procedură civilă, motiv pentru care este posibilă aplicarea instituției procedurale a perimării, în funcție de temeiul suspendării, iar statul român poate fi cel prejudiciat în mod definitiv.”

III. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

IV. **Guvernul** a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/3520/2013, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2356 din 20 iunie 2013, prin care opinează că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Se arată, în esență, că „întreaga motivare a obiecției de neconstituționalitate este fundamentată pe o neînțelegere a naturii și obiectului Memorandumului de înțelegere și a aprobării acestuia prin lege.” Astfel, Memorandumul constituie un contract de stat în sensul art. 1 lit. o) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, statul român comportându-se ca un subiect de drept civil și nu ca un subiect de drept internațional. Aprobarea Memorandumului prin lege „nu are sensul transformării clauzelor sale în norme de aplicabilitate generală, ci a însușirii prevederilor acestuia, în special a prevederilor ce revin statului român la cel mai înalt nivel, al Parlamentului, [...] de a asigura opozabilitatea totală față de terți și de a autoriza instituții ale statului (OPSPI, MFP, ANAF) să ia anumite decizii de oportunitate [...] care prin dimensiunea valorică a obiectului lor și a caracterului lor irevocabil implică un larg consens, asigurat pe deplin printr-un act la nivelul legii.”

În acest sens se arată că „nici scopul, nici conținutul Memorandumului nu vizează stabilirea unor reguli cu aplicabilitate generală”, ci au ca scop stingerea unui litigiu, fiind similar cu un contract de tranzacție. Ca urmare a aprobării prin lege, Memorandumul intră în ordinea juridică internă cu forța juridică egală cu a legii, însă câtă vreme clauzele acestuia nu au ca destinatari marea masă a cetățenilor, nu poate fi primită critica de neconstituționalitate potrivit căreia prin integrarea Memorandumului în ordinea juridică internă ca normă legală ar reveni obligații în sarcina instanțelor de judecată sau în sarcina terților. Astfel, „înțelegerea Părților, chiar dobândind forța juridică a legii, nu înseamnă că numai prin acest fapt ajunge să afecteze sau să îngreudească drepturi și libertăți ale cetățenilor care nu au nicio legătură cu aspectele care fac obiectul înțelegerii Părților”.

Cu privire la clauza 6.10, se arată că formularea acesteia are în vedere tocmai posibilitatea ca una din Părți să reia orice litigiu sau demers legal sau administrativ împotriva celeilalte Părți. În ceea ce privește pe Afiliați, textul nu impune acestora să nu demareze litigii, ci, dimpotrivă, stabilește o sancțiune civilă care nu vizează comportamentul Afiliaților, pe care Părțile nu îl pot controla potrivit dreptului comun și Constituției.

Se conchide că nu poate fi primită critica prin raportare la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, „deoarece clauzele 6.4 și 6.10 permit identificarea exactă a destinatarilor legii, precum și a comportamentului prescris pentru aceștia, iar conduita prevăzută este compatibilă cu cadrul constituțional privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor”.

De asemenea, nu poate fi primită critica prin raportare la art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție „deoarece clauzele 6.4 și 6.10 nu stabilesc obligații în sarcina altor persoane decât Părțile și permit identificarea cu exactitate a persoanelor vizate și a conduitei prescrise, în cadrul conduitei nefiind incluse interdicții privind accesul liber la justiție.”

Se arată că este neîntemeiată și critica prin raportare la art. 124 alin. (1)—(3) din Constituție, „deoarece clauzele 6.4 și 6.10 nu stabilesc obligații în sarcina instanțelor și nu le obligă pe acestea să judece altfel, decât conform dreptului comun. Faptul că Părțile se angajează să facă demersuri pentru suspendarea unor litigii sau să se abțină de la promovarea unor acțiuni nu înseamnă că instanțele sunt obligate să le și admită pretențiile doar pe baza argumentului că înțelegerea Părților a fost aprobată prin Lege. Mai mult, din formularea clauzelor criticate rezultă clar că înseși Părțile au prefigurată că terții pot avea altă conduită decât cea pe care au prescris-o pentru raporturile dintre ele.”

V. **Președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile criticate, reține următoarele:

VI. 1. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate formulată de 80 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, Uniunii Democrate Maghiare din România și Partidului Poporului – Dan Diaconescu.

2. În ceea ce privește obiectul sesizării, se constată că, deși autorii acesteia indică Legea privind aprobarea Memorandumului de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013, în ansamblul său, criticile formulate vizează doar două dintre clauzele Memorandumului prevăzute în anexa ce face parte integrantă din lege, respectiv 6.4 și 6.10.

Astfel fiind, Curtea urmează a se pronunța asupra pct. 6.4 și pct. 6.10 din anexa la Legea privind Memorandumul de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013, având următorul cuprins:

— Pct. 6.4: *„Imediat după obținerea aprobărilor menționate la clauza 6.1 de mai sus OPSPI va face demersurile utile și necesare pentru ca: (i) toate procesele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care sunt legate, direct sau indirect, de Litigiul (inclusiv de Litigiul), să fie stinse în mod irevocabil, fără judecarea pe fond și; (ii) imediat ulterior stingerii acestor litigii sechestrul instituit de Autoritatea Națională pentru Administrare Fiscală asupra activelor RRC și titlul de executare silită din data de 17 noiembrie 2010 să fie revocate și ridicate.”;*

— Pct. 6.10: *„Angajamentele asumate de către Părți în prezentul Memorandum vor înceta în cazul demarării sau reluării oricărui litigiu sau demers legal sau administrativ de către oricare dintre Părți sau de către un afiliat al acesteia împotriva celeilalte Părți sau a unui afiliat al acesteia în legătură cu Litigiul. Afiliat în înțelesul prezentei clauze înseamnă orice afiliat al TRG sau orice autoritate publică a statului român. În cazul în care statul român prin Ministerul Finanțelor Publice nu solicită suspendarea judecării litigiului aflat pe rolul Curții de Apel Constanța conform clauzei 5.1 de mai sus, TRG poate denunța unilateral prezentul Memorandum.”*

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se invocă încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție potrivit căroră „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”, și alin. (5), potrivit căroră, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, ale art. 21 alin. (1), potrivit căroră „Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime” și alin. (2), potrivit căroră „Nicio lege nu poate îngreui exercitarea acestui drept”, precum și ale art. 124, potrivit căroră „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii; (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți; (3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

4. Pentru a se pronunța asupra criticilor punctuale formulate, Curtea a examinat mai întâi contextul în care a fost adoptată Legea privind aprobarea Memorandumului de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V. semnat la București la 15 februarie 2013, motivele și scopul

reglementării, cu referire specială la cele care au fundamentat inserarea în Memorandum a clauzelor criticate.

Astfel, potrivit Expunerii de motive la lege, aceasta a fost adoptată în aplicarea Programului de guvernare 2013—2016, care „consideră sectorul energetic drept esențial în dezvoltarea economică și socială a României”, printre obiectivele strategice avute în vedere fiind „creșterea competitivității economice și încurajarea investițiilor.”

Față de aceste obiective, se arată că „rezolvarea pe cale amiabilă, reciproc avantajoasă, a diferendului dintre statul român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, și The Rompetrol Group N.V. deținut de grupul petrolier KazMunayGas, unul dintre investitorii strategici în domeniul energetic românesc, reprezintă un catalizator pentru atragerea, în continuare, de investiții și pentru creșterea sustenabilă a veniturilor statului, dezvoltarea unor sectoare de producție și servicii adiacente rafinării petrolului, și creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.”

Acest diferend a intervenit astfel:

În temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2003 privind măsuri pentru reglementarea unor obligații bugetare ale Societății Comerciale „Rompetrol Rafinare” — S.A. Constanța, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/2005, o sumă de creanțe bugetare ale statului român față de această societate comercială (numită în ceea ce urmează „RRC”), acumulate, în principal, în perioada anterioară privatizării acestei societăți, a fost convertită în obligațiuni RRC, cu termen de răscumpărare 30 septembrie 2010 și purtătoare de dobândă plătită anual.

Obligațiunile emise au fost subscribe în totalitate de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, și au fost plătite prin anularea creanțelor bugetare. Dobânzile datorate potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/2005 au fost achitate cu regularitate la termenele prevăzute în ordonanța de urgență.

În anul 2010, RRC a răscumpărat un pachet de obligațiuni în valoare de 54 de milioane de euro și a decis conversia obligațiunilor nerăscumpărate și ajunse la scadență în acțiuni emise de RRC, alocând statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, o participație de 44,6959% din capitalul social al RRC.

Ministerul Finanțelor Publice a exercitat acțiunile prevăzute de lege pentru a împiedica înregistrarea și a obține anularea hotărârilor Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor RRC din 30 septembrie 2010 de aprobare a conversiei obligațiunilor nerăscumpărate în acțiuni și emiterea acțiunilor corespunzătoare în beneficiul statului român, precum și toate operațiunile societare aferente. Toate aceste acțiuni au fost respinse. Cererea de anulare a conversiei obligațiunilor nerăscumpărate în acțiuni RRC a fost respinsă de Tribunalul Constanța. În data de 19 august 2011, Ministerul Finanțelor Publice a formulat recurs împotriva hotărârii definitive a Tribunalului Constanța, judecata fiind suspendată în prezent la Curtea de Apel Constanța.

În temeiul hotărârii judecătorești menționate și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2012 privind transmiterea dreptului de administrare asupra acțiunilor deținute de stat la Societatea Comercială „Rompetrol Rafinare” — S.A. către Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, și transferul Societății Comerciale „Sanevit 2003” — S.A. Arad și acțiunilor aferente deținute în numele statului de la Ministerul Sănătății și Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului la Ministerul Economiei, în prezent statul român își exercită drepturile ce îi revin în calitate de acționar al RRC prin acest din urmă minister.

În paralel cu litigiul aflat pe rol, statul român a continuat negocierile cu The Rompetrol Group N.V. pentru identificarea unei soluții amiabile de stingere a litigiului.

Ca urmare, la data de 15 februarie 2013, statul român, reprezentat prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în

Industrie (numit în ceea ce urmează „OPSPI”) și The Rompetrol Group N.V. au semnat un Memorandum de înțelegere (numit în ceea ce urmează „Memorandum”), care reglementează termenii generali ai tranzacției dintre cele două părți, structurată pe patru componente majore:

a) un angajament de cumpărare din partea The Rompetrol Group N.V. sau a unei societăți afiliate acesteia agreeate de părți a unui pachet minoritar de acțiuni reprezentând 26,6959% din capitalul social al RRC deținut în prezent de OPSPI, la un preț minim garantat de 200 de milioane de dolari SUA;

b) o garanție reciprocă de menținere de către OPSPI a unei participații nediluate de 18% din capitalul social al RRC pe o perioadă de 3 ani;

c) constituirea unui fond de investiții sub forma unei societăți pe acțiuni care va investi în proiecte în domeniul energetic din România;

d) ca o premisă a implementării tranzacției, încetarea litigiilor și măsurilor administrative inițiate împotriva RRC ca urmare a conversiei în acțiuni a obligațiunilor deținute de statul român și nerăscumpărate până la scadență.

În prezenta cauză sunt criticate clauzele cuprinse în Memorandum care privesc această din urmă problematică, a încetării litigiilor și măsurilor administrative inițiate împotriva RRC ca urmare a conversiei în acțiuni a obligațiunilor deținute de statul român și nerăscumpărate până la scadență. Se susține că acestea sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) prin lipsa de predictibilitate, ale art. 21 alin. (1) prin încălcarea dreptului persoanelor de acces la justiție și ale art. 124 prin aceea că instituie obligații pentru instanțele de judecată, interferând astfel cu înfăptuirea justiției și garanțiile de ordin constituțional ale independenței judecătorilor.

5. Curtea constată că aceste critici sunt neîntemeiate.

Astfel, contrar susținerilor autorilor sesizării, textele criticate instituie obligații (sau sancțiuni în cazul încălcării obligațiilor asumate) pentru părțile între care s-a încheiat Memorandumul, iar nu pentru instanțele judecătorești. Pct. 6.4 din anexa la lege stabilește în acest sens obligația OPSPI de a face „demersurile utile și necesare” pentru stingerea proceselor aflate pe rolul instanțelor judecătorești legate de *Litigiu*, urmată de revocarea și ridicarea sechestrului instituit de Autoritatea Națională pentru Administrare Fiscală asupra activelor RRC și a titlului de executare silită din data de 17 noiembrie 2010.

În plan procesual, clauzele Memorandumului dau expresie principiului disponibilității, reglementat de art. 9 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia părțile unui litigiu pot determina existența procesului, prin declanșarea procedurii judiciare și prin libertatea de a pune capăt procesului, precum și de a determina cadrul procesual, atât din punct de vedere al obiectului, cauzei și părților, cât și din perspectiva apărărilor formulate în proces. Astfel, partea aflată pe poziția procesuală de reclamant are dreptul de a renunța la judecata cererii (art. 406, 407 din Codul de procedură civilă), de a renunța la dreptul pretins (art. 408—410 din Codul de procedură civilă), dreptul de a încheia o tranzacție (art. 438—441 din Codul de procedură civilă). Partea situată pe poziția procesuală de pârât are dreptul de a achiesa la pretențiile părții adverse (art. 436, 437 din Codul de procedură civilă), precum și dreptul de a încheia o tranzacție (art. 438—441 din Codul de procedură civilă). Împrejurarea că una dintre părțile unui proces se obligă să facă demersuri pentru stingerea acestuia, cu aplicarea și în limitele dispozițiilor legale, nu poate fi interpretată ca o afectare a activității instanțelor judecătorești.

Faptul că înțelegerea părților în cauză, concretizată în clauzele criticate, a fost aprobată ulterior prin lege, nu este de natură să interfereze cu înfăptuirea justiției, câtă vreme, astfel cum s-a reținut, aceste clauze nu instituie obligații pentru instanțele judecătorești.

Nu poate fi reținută nici critica vizând lipsa de predictibilitate a aceluiași clauze, determinată, în opinia autorilor sesizării, de lipsa unor reguli cu privire la litigiile care au depășit faza de

judecată pe fond, respectiv a unor reguli pentru situația în care nu ar fi posibilă suspendarea cauzei aflate pe rolul Curții de Apel Constanța. Aceasta întrucât, pe de o parte, aceste susțineri vizează o completare a textelor criticate, nepermisă de art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, iar, pe de altă parte, vizează o problemă incidentă în situația unor norme generale și impersonale, iar nu a unor dispoziții destinate să rezolve o problemă punctuală între părți aflate în litigiu, și care exprimă voința acelor părți. Textele criticate în prezenta cauză nu stabilesc obligații decât în sarcina semnatarilor Memorandumului, permițând atât precisa identificare a acestora, cât și a conduitei lor.

De altfel, la data adoptării legii de aprobare a Memorandumului, era suspendată deja, ca urmare a demersurilor părților și conform angajamentelor asumate, soluționarea cauzei ce formează obiectul dosarului la care face referire pct. 5.1 din Memorandum, potrivit căruia „*OPSPI va face demersurile utile și necesare astfel încât în cadrul ședinței de judecată programată pentru data de 18 februarie 2013 (Dosar nr. 14.404/118/2010), Statul român, prin reprezentantul autorizat în cauză (Ministerul Finanțelor Publice) să solicite suspendarea*

judecării procesului aflat pe rolul Curții de Apel Constanța. TRG va determina RRC ca în cadrul aceleiași ședințe de judecată să solicite la rândul său suspendarea judecării.” Ca urmare, susținerea referitoare la posibilitatea ca cererea de suspendare a cauzei „să nu îndeplinească condițiile pentru suspendarea soluționării procesului” este lipsită de obiect.

În sfârșit, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia pct. 6.10 din anexa parte integrantă a aceleiași legi încalcă liberul acces la justiție, prin aceea că impune să nu se demareze sau reia orice „*litigiu sau demers legal sau administrativ de către oricare dintre Părți sau de către un afiliat al acesteia împotriva celeilalte Părți sau a unui afiliat al acesteia în legătură cu Litigiul*”. Astfel cum se reține chiar în expunerea de motive a legii, încetarea litigiilor și măsurilor administrative inițiate împotriva RRC ca urmare a conversiei în acțiuni a obligațiilor deținute de statul român și nerăscumpărate până la scadență constituie chiar o premisă a implementării tranzacției între părțile Memorandumului, realizarea celorlalte clauze fiind condiționată de îndeplinirea acestei obligații. Cât privește alte persoane, străine de înțelegerea părților, textele criticate nu instituie nicio interdicție de a se adresa instanțelor judecătorești, în măsura în care acestea pot demonstra existența unui interes legitim.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituția României, precum și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,
Cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 80 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal, Uniunii Democrate Maghiare din România și Partidului Poporului — Dan Diaconescu, și constată că pct. 6.4 și pct. 6.10 din anexa la Legea privind Memorandumul de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013 sunt constituționale, în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 26 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 333 din 26 iunie 2013, considerăm că obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Memorandumului de Înțelegere încheiat între Statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013, trebuia admisă pentru următoarele motive:

Obiecția vizează Legea privind Memorandumul de Înțelegere încheiat între Statul român și The Rompetrol Group N.V., semnat la București la 15 februarie 2013, care se referă la modalitatea de stingere a unor litigii dintre Rompetrol Group N.V. și statul român.

Cu titlu preliminar, precizăm că, deși încheierea este denumită „Memorandum de Înțelegere”, în realitate nu este vorba despre un memorandum guvernat de dreptul internațional public și implicit de Legea nr. 590/2003 privind tratatele, care pune în practică dispozițiile constituționale care fac referire la

încheierea unor documente internaționale, ci este vorba despre o înțelegere de drept privat, definită contract de stat.

Astfel, potrivit art. 1 lit. o) din Legea nr. 590/2003, contractul de stat este „o înțelegere încheiată de către statul sau Guvernul român, precum și de ministere sau alte autorități ale administrației publice centrale cu alt stat, guvern, organizație internațională, respectiv cu instituții financiare sau alte entități ce nu au calitatea de subiect de drept internațional în domeniul economic, comercial, financiar și în alte domenii și care nu este guvernată de dreptul internațional public”.

Așadar, orice contract încheiat de autoritățile române cu o persoană juridică în domeniul economic, comercial sau financiar este un *contract de stat*, care este un act de drept privat, guvernat de actele normative în materie în acel domeniu. Orice înțelegere a statului ori a organelor sale cu orice entitate de drept privat (de exemplu, un contract de achiziții, un contract de

privatizare, de parteneriat etc.) este supusă regulilor de drept pe care aceștia decid să le aleagă ca lege aplicabilă. Dacă din anumite motive (de exemplu, dacă persoana juridică are sediul în străinătate) raportul juridic are și elemente de extraneitate, se vor aplica regulile de drept internațional privat.

Înțelegerea materializată în așa-numitul „Memorandum de Înțelegere” conține clauze care se regăsesc în legislația română. Astfel, statul român, prin organele sale reprezentative, se obligă să renunțe la anumite litigii și la unele măsuri provizorii (ridicarea unor sechestre), iar partenerul privat să participe la un proces viitor de privatizare și să facă investiții în România (obligații fără sancțiune juridică, de altfel).

Or, legea, ca act juridic al Parlamentului trebuie să reglementeze relații sociale generale ori să ratifice acorduri, tratate ori alte înțelegeri internaționale, iar nu să valideze înțelegeri între unele organe executive ale statului și persoane juridice de drept privat.

Referitor la aceste aspecte, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005 și a statuat că: „Chiar în absența unei prevederi prohibitive exprese, este de principiu că legea are, de regulă, caracter normativ, natura primară a reglementărilor pe care le conține fiind dificil de conciliat cu aplicarea acestora la un caz sau la cazuri individuale... Or, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este astfel determinat, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, de plano, într-un singur caz prestabilit fără echivoc”.

Curtea a apreciat în aceeași decizie că: „Fără îndoială, este dreptul legiuitorului de a reglementa anumite domenii particulare într-un mod diferit de cel utilizat în cadrul reglementării cu caracter general sau, altfel spus, de a deroga de la dreptul comun, procedeu la care, de altfel, s-a mai apelat în această materie”. *Subscriind acestei teze, Curtea ține să precizeze că „o atare derogare de la dreptul comun se poate realiza numai printr-o reglementare cu caracter normativ [...] în ipoteza în care, însă reglementarea specială diferită de cea constitutivă de drept comun, are caracter individual, fiind adoptată intuitu personae, ea încetează de a mai avea legitimitate, dobândind caracter discriminatoriu și, prin aceasta, neconstituțional”. În continuare, Curtea apreciază că: „Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Soluția legislativă adoptată pe calea prezentei legi nu utilizează ca premisă o anumită realitate socială așadar un «dat» obiectiv, ci o prealabilă înțelegere, altfel spus, un acord de voință [...] realizat practic pe cale de ofertă și acceptare”. De asemenea, referitor la caracterul contractual al înțelegerii supuse aprobării Parlamentului, Curtea a reținut și că: „Guvernul a optat pentru o cu totul altă rezolvare juridică, limitându-și rolul la acela de inițiator al unui proiect de lege, procedeu ale cărui carențe au fost evidențiate. Dincolo și mai presus de cele deja arătate, Curtea consideră că Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, vicii care afectează legea în ansamblu”.*

În speța supusă analizei Curții în prezenta cauză devin incidente în mod corespunzător argumentele din decizia suscitată, deoarece pe de o parte, dintre alte numeroase subiecte

de drept privat cu care statul român are litigii a ales tocmai The Rompetrol Group N.V. să stingă litigiul, pe de o parte, iar pe de altă parte obligația concretă, efectivă, incumbă doar statului român fără ca cealaltă parte să primească vreo sancțiune pentru nerespectare, știut fiind faptul că litigiul se va stinge definitiv, renunțarea Statului neputând fi revocată în vreun fel sau chiar cererea se va perima (în prezent litigiile de fond fiind suspendate prin înțelegerea părților). Așa fiind, apreciem că Legea supusă controlului contravine principiului constituțional al egalității, astfel cum își găsește expresie în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, având caracter discriminatoriu și, ca atare, este, sub acest aspect, în totalitate neconstituțională.

În plus, dat fiind faptul că Guvernul are rolul de a executa legea și de a încheia înțelegeri cu subiecte de drept privat, și în prezenta cauză Parlamentul a intrat în sfera de competență a executivului, nesocotind în acest fel art. 1 alin. (4) din Constituție.

Referitor la clauzele criticate ale înțelegerii, apreciem că deficiențele de formă și de fond evidențiate dau expresie și unor vicii de constituționalitate. Astfel cum a reținut Curtea în decizia sus-citată „*prin definiție, tranzacția are ca finalitate prevenirea sau stingerea unui proces și, ca atare, se încheie între părțile aflate în contrarietate de interese*”.

Or, modalitatea în care legiuitorul a intervenit prin prezenta lege și a impus renunțarea la proces, la măsurile asiguratorii instituite, dar și la orice formă de a declanșa în viitor un litigiu din partea organelor executive în cauză, întrucât legitimează intervenția legiuitorului în derularea normală a procedurilor de judecată — proceduri instituite, chiar prin norme imperative, de reglementarea de drept comun în materie — și pe care Statul le declanșase, le sustrage, astfel, controlului judiciar la care se putea apela. Prin aceasta legea, prin articolele criticate în obiecție, contravine principiului liberului acces la justiție, în termenii în care este consacrat de art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, astfel cum a reținut Curtea în decizia anterior menționată pentru situația punctuală similară în care a fost adoptată o lege similară.

Mai mult, deoarece conduita procesuală a părților a fost prestabilită pentru anumite persoane juridice (OPSPI, respectiv The Rompetrol Group N.V., ANAF, prin legea supusă controlului se încălcă și art. 124 alin. (2) din Constituție care stabilește că *justiția este... unică pentru toți*, deoarece prin regulile speciale pentru un anumit litigiu se nesocotește caracterul unitar al reglementărilor procesuale, care trebuie să fie identice pentru toți cei aflați în aceeași situație, iar nu să difere în funcție de persoană, în mod neunitar. Astfel, nu se poate deduce din expunerea de motive care au fost motivele pentru care a fost ales tocmai litigiul cu societatea în cauză pentru a fi stins prin legea supusă aprobării Parlamentului și de ce, dacă înțelegerea era în favoarea ambelor părți (stat, respectiv Rompetrol), părțile nu au acționat direct în temeiul legii care guverna instituțiile juridice cuprinse în înțelegere (stingerea litigiului, participarea la procesul de privatizare, investirea sumelor în România).

De altfel, normele din legea analizată sunt imprecise și nu au un conținut precis, cu obligații și sancțiuni clare, iar anexa conține un tabel cu o traducere a legii, ceea ce nu este permis de normele de tehnică legislativă din România fiind, pe cale de consecință, imprevizibile. De altfel, este extrem de dificil de justificat cum își va extinde Statul român jurisdicția asupra societății co-contractante, în temeiul prezentei legi, dacă aceasta nu va aduce la îndeplinire partea sa de înțelegere (nu va participa la licitație cu prețul promis ori nu va face investițiile asumate). Or, astfel cum a reținut Curtea în numeroase decizii, lipsa de previzibilitate a normei juridice este de natură a conduce la concluzia că au fost încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

Judecător,

Prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 53 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013 și ale art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli, precum și nivelul cheltuielilor în structură reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Finanțelor Publice, prin promovarea unei hotărâri de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul delegat pentru energie,
Constantin Niță
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

MINISTERUL ECONOMIEI

Operatorul economic: Regia Autonomă pentru Activități Nucleare Drobeta-Turnu Severin

Sediul/Adresa: Drobeta-Turnu Severin

Cod unic de înregistrare: 10882752

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2013**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2013
0	1	2	3	5
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	660.304
	1	Venituri din exploatare	2	659.801
	2	Venituri financiare	3	503
	3	Venituri extraordinare	4	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	659.716
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	6	654.556
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	7	351.530
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	5.676
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	9	192.710
	C1	ch. cu salariile	10	126.762
	C2	bonusuri	11	19.011
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	4.961
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	4.680
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat	14	86
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	41.890
	D.	alte cheltuieli de exploatare	16	104.640
	2	Cheltuieli financiare	17	5.160
	3	Cheltuieli extraordinare	18	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	588
IV		IMPOZIT PE PROFIT	20	89,38
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	498,62
	1	Rezerve legale	22	29,40
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	25	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	469,22
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2013
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	398,84
	a)	- dividende convenite bugetului de stat sau local, după caz	30	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	70,38
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	33	
	a)	cheltuieli materiale	34	
	b)	cheltuieli cu salariile	35	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	36	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	37	
	e)	alte cheltuieli	38	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	110.566
	1	Alocații de la buget, din care:	40	14.000
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	40 bis	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	110.566
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	3.293
	2	Nr. mediu de salariați total	44	3.488
	3	Cheltuieli de natura salarială (a+b), din care:	45	145.773
	a)	cheltuieli cu salariile	46	126.762
	b)	bonusuri	47	19.011
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de muncă (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	3.029
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influențat de bonificațiile și bonusurile în lei și sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	3.483
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44)	50	189
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	189
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/ persoana)	52	
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.5/Rd.1)x1000	53	999
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	106.175
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	30.627

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 18 la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002
privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Brașov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 18 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Cincu” la Hotărârea Guvernului nr. 972/2002 privind atestarea domeniului public al județului Brașov, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 și 697 bis din 24 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 1, coloana 5 va avea următorul cuprins: „6.400, 5.400, 12.900, 1.800, 9.200, 11.000, 17.500, 6.900, 4.900, 4.000”;

— la poziția nr. 2, coloana 5 va avea următorul cuprins: „5.100, 12.900, 9.200, 7.900, 4.900, 6.900, 5.900, 6.400, 1.000, 11.000, 12.000, 9.900, 8.400, 11.000, 6.400, 15.200, 2.000, 2.500, 8.900, 14.700, 9.400, 2.100, 6.400, 36.800, 27.100, 23.700, 20.800”;

— la poziția nr. 3, coloana 5 va avea următorul cuprins: „43.900, 4.400, 7.800, 6.400, 9.200, 2.500, 6.400, 1.000, 1.100, 35.300, 11.500, 18.900, 21.300, 19.300”;

— la poziția nr. 4, coloana 5 va avea următorul cuprins: „85.800”;

— la poziția nr. 5, coloana 5 va avea următorul cuprins: „187.900”;

— la poziția nr. 6, coloana 5 va avea următorul cuprins: „542.900”;

— la poziția nr. 7, coloana 5 va avea următorul cuprins: „1.735.000”;

— la poziția nr. 8, coloana 5 va avea următorul cuprins: „807.100”;

— la poziția nr. 10, coloana 5 va avea următorul cuprins: „1.835.000”;

— la poziția nr. 11, coloana 5 va avea următorul cuprins: „727.000”;

— la poziția nr. 12, coloana 5 va avea următorul cuprins: „902.600”;

— la poziția nr. 13, coloana 5 va avea următorul cuprins: „142.200”;

— la poziția nr. 14, coloana 5 va avea următorul cuprins: „57.200”;

— la poziția nr. 15, coloana 5 va avea următorul cuprins: „45.300”;

— la poziția nr. 16, coloana 5 va avea următorul cuprins: „257.000”;

— la poziția nr. 17, coloana 5 va avea următorul cuprins: „326.000”;

— la poziția nr. 18, coloana 5 va avea următorul cuprins: „206.800”;

— la poziția nr. 19, coloana 5 va avea următorul cuprins: „7.900”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 24 iulie 2013.
Nr. 510.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009
privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) de monitorizare împreună cu celelalte ministere/autorități competente potrivit legii a asistenței tehnice oferite acestora de instituțiile financiare internaționale și băncile guvernamentale de dezvoltare/cooperare internațională.”

2. La articolul 3 alineatul (1), punctele 41 și 79 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„41. reprezintă statul român în exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin în calitate de acționar la societățile prevăzute în anexa nr. 2, conform legii;

79. soluționează plângerile prealabile formulate împotriva dispoziției obligatorii emise de către organul de inspecție economico-financiară, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2011 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/2012, cu modificările ulterioare, contestațiile administrative formulate împotriva titlului de creanță emis de structura de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice responsabilă cu inspecția economico-financiară, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale de inspecție emise potrivit competențelor legale de structurile cu atribuții privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare;”.

3. La articolul 3 alineatul (1), după punctul 48 se introduc două noi puncte, punctele 48¹ și 48², cu următorul cuprins:

„48¹. participă la elaborarea strategiei de țară pe termen mediu a instituțiilor financiare internaționale;

48². facilitează dialogul dintre instituțiile financiare internaționale, băncile guvernamentale de dezvoltare/cooperare internațională și autoritățile române beneficiare sau potențial beneficiare de asistență tehnică în contextul necesității urmăririi permanente a evoluției integrate a activității acestor instituții în România;”.

4. La articolul 5, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) să exprime opinia privind derularea procedurii de atribuire în conformitate cu legislația din domeniu și să o înscrie în Raportul de activitate al procedurii de atribuire în condițiile

prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2007, cu modificările și completările ulterioare;”.

5. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice este de 1.433, exclusiv demnitarii.”

6. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Persoanele care ocupă funcții publice de conducere specifice activității de trezorerie din cadrul unităților teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală se numesc în funcție, în condițiile legii, prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

7. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Încadrarea personalului Ministerului Finanțelor Publice în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

(2) Aplicarea procedurilor legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice din subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Guvernului ori a ministerelor se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

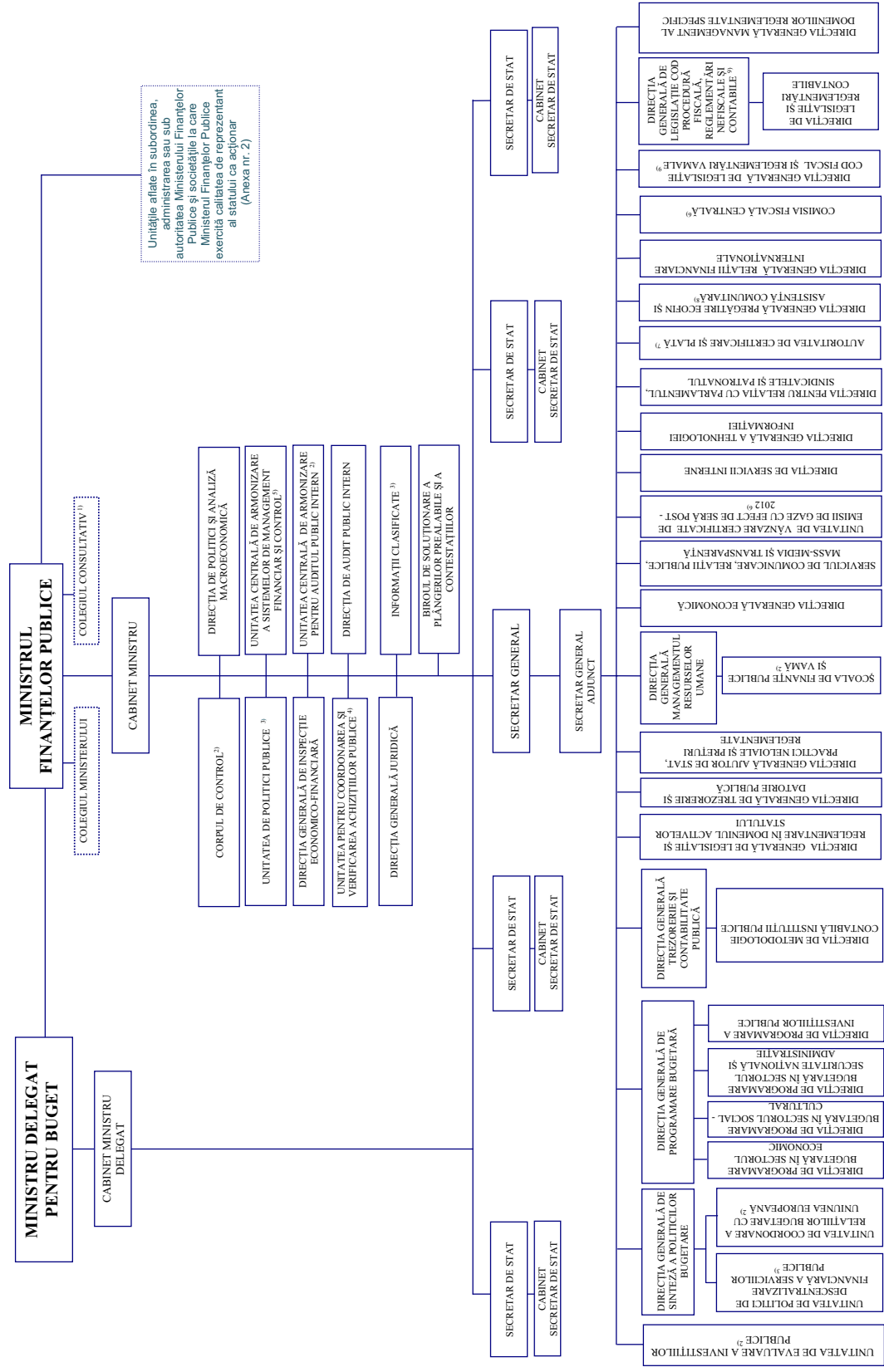
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Numărul maxim de posturi: 1.433 posturi
 (exclusiv demnitarilor)

Structura organizatorică a Ministerului Finanțelor Publice

1) Se organizează și funcționează prin ordin al ministrului finanțelor publice.
 2) Se organizează și funcționează la nivelul direcției.
 3) Se organizează și funcționează la nivelul direcției generale.
 4) Se organizează și funcționează la nivelul serviciului/bucletului/compartimentului.
 5) Se organizează și funcționează la nivelul direcției generale și independente funcția de Fond Național pentru asistența financiară de presedinte conform H.G. nr. 1.011/1999, H.G. nr. 1.328/2000, de Autoritate de Certificare și Plată atât pentru Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune, Instrumentul de Asistență pentru Presedinte conform H.G. nr. 457/2008, cât și pentru Mecanismul Financiar Spațial Economic European/Mecanismul Financiar Norvegian, conform Memorandumului de înțelegere semnate de România cu statele donatoare, precum și de Autoritatea de Certificare pentru Fondul European pentru Pescuit, conform O.G nr.74/2009.
 6) În subordinea direcției generale va funcționa la nivel de compartiment Corpul consilierilor pentru afaceri europene, prin delegarea coordonării de la ministru.
 7) Coordonează metodologic activitatea de aplicare unitară a legislației fiscale desfășurată de administrațiile Naționale de Administrare Fiscală și al unităților subordonate.
 8) Se organizează și funcționează prin ordin al ministrului finanțelor publice.
 9) Se organizează și funcționează la nivelul direcției.

*) Anexa nr. 1 este reproducă în facsimil.

Unitățile aflate în subordinea, în administrarea sau sub autoritatea Ministerului Finanțelor Publice și societățile la care Ministerul Finanțelor Publice exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar

	Numărul maxim de posturi
A. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Finanțelor Publice	
I. Cu finanțare de la bugetul de stat	
1. Agenția Națională de Administrare Fiscală	28.904*
2. Comisia Națională de Prognoză	93
B. Instituții și activități care funcționează pe lângă Ministerul Finanțelor Publice	
1. Tipărirea și difuzarea publicației „Revista finanțe publice și contabilitate” (**)	
2. Consiliul Contabilității și Raportărilor Financiare (***)	
3. Consiliul pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile (****)	
C. Companii naționale, societăți naționale și societăți comerciale aflate sub autoritatea sau în administrarea Ministerului Finanțelor Publice, la care acesta exercită calitatea de reprezentant al statului ca, acționar	
1. Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.	
2. Compania Națională „Loteria Română” — S.A.	
3. CEC BANK — S.A.	
4. Societatea Comercială Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.	
5. Fondul Român de Contragarantare — S.A. (****)	
6. Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii — F.N.I.M.M. — S.A. — IFN (*****)	
7. Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. (*****)	
8. Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș (*****)	

*) În numărul maxim de posturi sunt incluși președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, 3 vicepreședinți ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală și posturile aferente cabinetelor demnitarilor. Numărul maxim de posturi se va modifica în mod corespunzător la data intrării în vigoare a prevederilor Hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

**) Conform Hotărârii Guvernului nr. 1.515/2002 privind înființarea pe lângă Ministerul Finanțelor Publice a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

***) Conform Hotărârii Guvernului nr. 401/2005 privind înființarea Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare prin reorganizarea Colegiului Consultativ al Contabilității, cu modificările și completările ulterioare.

****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare.

*****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2009 privind înființarea Fondului Român de Contragarantare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 312/2009, cu modificările ulterioare.

*****) Conform Hotărârii Guvernului nr. 1.211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. — IFN, republicată, cu modificările ulterioare.

*****) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2013 pentru desemnarea entității publice care exercită, în numele statului, calitatea de acționar la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și actualizarea valorii de inventar a bunurilor imobile aflate în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și

amortizarea mijloacelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, al art. 22 alin. (4) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă includerea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping a imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se actualizează datele de identificare și valoarea de inventar ale imobilului înregistrat sub nr. 153520 și ale imobilului teren situat în municipiul București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39, aflat în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping și înregistrat sub numărul 153521 în

inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, prevăzute în anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Agenția Națională Anti-Doping va actualiza în mod corespunzător datele din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,

Graziela Elena Vâjială

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 24 iulie 2013.

Nr. 516.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului care se include în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Ordonator de credite	Cod fiscal	Denumire
Ordonator principal de credite		Secretariatul General al Guvernului
Ordonator terțiar de credite	18018990	Agenția Națională Anti-Doping

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii în folosință	Valoarea de inventar	Situația juridică	
									Baza legală	Proprietate publică/ În administrare
	8.29.08	Imobil construcție S + P + 2E Nr. cadastral 229530	Agenția Națională Anti-Doping — sediu —	Suprafață construită = 262 m ² Suprafață desfășurată = 773 m ² Regimul de înălțime S + P + 2E	N = Institutul Național de Cercetare în Sport, bd. Basarabia nr. 41A, sectorul 2, București N.C. 14682 E, S și V = Complexul Sportiv Național Lia Manoliu, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București N.C. 18667	România, București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39	2007	1.893.000	Legea nr. 213/1998 Autorizația de construire nr. 102/7B 04.02.2005 Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor 34533 din 17.07.2007	În administrare

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor incluse în inventarul centralizat al bunurilor aflate în domeniul public al statului
și dobândite în administrare de Agenția Națională Anti-Doping

Ordonator de credite	Cod fiscal	Denumire
Ordonator principal de credite		Secretariatul General al Guvernului
Ordonator terțiar de credite	18018990	Agenția Națională Anti-Doping

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Persoana juridică ce administrează imobilul	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii	Valoarea contabilă la 31.10.2010	Situția juridică	
									Baza legală	Proprietate publică/ În administrare
153520	8.29.08	Imobil construcție Parter sediu Nr. cadastral 209772	Agenția Națională Anti-Doping CUI 18018990	Suprafață construită = 214 m ² Suprafață desfășurată = 214 m ² Suprafață utilă = 178,41 m ² Carte funciară nr. 209772	S = Agenția Națională Anti-Doping, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București C.F. 229530 N, E, V = Complexul Sportiv Național Lia Manoliu, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București	București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 41 A	2007	247.000	Legea nr. 213/1998 Hotărârea Guvernului nr. 719/2007	În administrare
153521	8.29.08	Imobil teren	Agenția Națională Anti-Doping CUI 18018990	Suprafață = 320 m ² Carte funciară 229530	C.F. 18667 N = Institutul Național de Cercetare în Sport, bd. Basarabia nr. 41A, sectorul 2, București C.F. 209772 E, S și V = Complexul Sportiv Național Lia Manoliu, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, București C.F. 18667	București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39	2007	935.000	Legea nr. 213/1998 Hotărârea Guvernului nr. 720/2007	În administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

DEPARTAMENTUL PENTRU PROIECTE DE INFRASTRUCTURĂ ȘI INVESTIȚII STRĂINE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 304/2013 privind stabilirea unei derogări de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. j) și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 7/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine,

în temeiul prevederilor art. 41 alin. (13) și alin. (14) lit. a), ale art. 411 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 16 și 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările ulterioare,

ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine emite următorul ordin:

Articol unic. — Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine nr. 304/2013 privind stabilirea unei derogări de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 27 iunie 2013, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prin derogare de la prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 568/2010 pentru

aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 20 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, de la data intrării în vigoare a prezentului ordin și până la data de 2 septembrie 2013 inclusiv, încasarea tarifelor de trecere pentru utilizarea podului peste Dunăre de la Fetești—Cernavodă se sistează în intervalul cuprins între zilele de vineri ora 6,00 și luni ora 14,00 și în zilele de sărbătoare legală.”

Ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură
de interes național și investiții străine,
Dan-Coman Șova

București, 30 iulie 2013.
Nr. 356.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

